

Posudek na rigorózní práci Petry Krupové

Zastoupení na základě plné moci
(157 stran)

Autorka předložila rozsáhlou rigorózní práci, jejíž aktuálnost je i s přihlédnutím k přijetí nového občanského zákoníku mimořádně vysoká. Autorka zvolené téma práce pojednala komplexně, když se ve své práci podrobně zabývala všemi otázkami, které se v souvislosti s institutem zastoupení v právní teorii i praxi objevují. Neomezila se jen na výklad soukromoprávní, nýbrž zapracovala i přesahy zastoupení v dalších odvětvích právního řádu s důrazem na smluvní zastoupení (s.88n).

Z obsahové stránky práce vyplývá, že autorce je zkoumaná problematika blízká a že se v ní výborně orientuje.

Výklad o plné moci udělené více zmocněncům (s.42) by mohl být doplněn názorem autorky, zda platná zákonná konstrukce, podle které musí zmocněnci jednat společně, není-li dohodnuto jinak, je v souladu s evropským přístupem k řešení této otázky.

Srovnání příkazní smlouvy se smlouvou mandátní učiněné přehledně formou tabulky na s. 55 je velmi instruktivní; její pochybnosti o potřebě paralelní úpravy tohoto smluvního typu v občanském a v obchodním zákoníku (jako smlouvy mandátní) jsou zcela opodstatněné. Část práce přílehlavě nazvaná „Aplikační problémy v praxi“, která se věnuje řízení před katastrálním úřadem (s.117 n) dokládá jak teoretickou fundovanost autorky, tak i nejednotný přístup právní praxe, která nestejně přistupuje k požadovaným náležitostem plné moci, tak i k plné moci jako součásti smlouvy. Drobnější výtky spočívá jen v tom, že autorka mohla být při „rozpravě“ s Katastrálním pracovištěm Brno-město méně osobní.

Výklad autorky je pečlivě podán s využitím bohaté literatury i judikatury, citační aparát je obdivuhodně rozsáhlý a zasluhuje plné absolutorium. Autorka zdařile využila i obsah Diskusních fór pořádaných právnickou fakultou k návrhu nového občanského zákoníku (srov. např. vystoupení prof. Drobniga), aby svůj výklad přesvědčivě obohatila. Stranou její pozornosti nezůstaly ani evropské akademické iniciativy (Principy evropského smluvního práva a Společný referenční rámec), které podrobila podrobnému srovnání. Návrh nového občanského zákoníku hodnotí střízlivě a kupodivu zastává odmítavý názor ke změně zvolené terminologie, když doposud platnou a účinnou úpravu „Zastoupení na základě plné moci“ považuje za naprosto vyhovující. Závěr práce, ve kterém autorka apeluje na zmocnitele, aby pečlivě vážili komu a v jakém rozsahu udělí plnou moc vyplývá z předchozího výkladu.

Předložená práce prokazuje, že rigorózní kandidátka úspěšně zpracovala důležitý institut občanského práva, je schopná teoretického přístupu a má způsobilost formulovat vlastní náměty a doporučení k řešení. Ke kladům práce patří i dobrá vyjadřovací schopnost autorky jakož i její práce s bohatou literaturou a soudní judikaturou (srov. zejména s. 109n.).

Rigorózní práce splňuje kriteria požadovaná pro tento druh prací, a proto ji doporučuji k obhajobě.

K rozpravě doporučuji problematiku vztahu zastoupení a nezmocněného jednání, který autorka stručně zmiňuje na str. 48 a 59-60.

V Praze dne 20.2.2013

Prof. JUDr. Jan Dvořák, CSc.

